

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 525/2023
01.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић, Миролуба Томића и Тајане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Дарка Милутиновића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Трстенику Кв 37/23 од 31.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 01.06.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Милутиновића, поднет против правноснажног решења Основног суда у Трстенику Кв 37/23 од 31.03.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику К 95/22 од 24.02.2023. године одређено је да ће се окривљеном АА, на терет буџетских средстава тог суда, исплатити износ од 275.250,00 динара у року од 60 дана од правноснажности решења, уплатом на текући рачун адвоката Дарка Милутиновића, по пуномоћју означеном у изреци решења.

Решењем Основног суда у Трстенику Кв 37/23 од 31.03.2023. године делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Милутиновића, преиначено је решење тог суда К 95/22 од 24.02.2023. године тако што је одређено да ће се на терет буџетских средстава тог суда, окривљеном АА исплатити трошкови кривичног поступка у износу од 546.770,00 динара, у року од 60 дана од правноснажности решења, на текући рачун његовог браниоца, адвоката Дарка Милутиновића, који је наведен у изреци решења.

Против правноснажног решења Основног суда у Трстенику Кв 37/23 од 31.03.2023. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Дарко Милутиновић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијано решење тако што се „браниоцу поред досуђених трошкова у ожалбеном решењу признају трошкови кривичног поступка у

траженом износу од 208.932,00 динара или укине наведено решење и предмет врати на поновно одлучивање Основном суду у Трстенику“.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажно решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Милутиновића, указује да побијаним другостепеним решењем учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 1. и 262. став 2. ЗКП, јер браниоцу нису признати трошкови на име плаћених путарина на релацији Нови Сад-Трстеник у износу од 13.760,00 динара, приступа на једно неодржано рочиште од 20.10.2021. године у износу од 12.750,00 динара и одсуства из канцеларије 20.10.2021. године у износу од 15.000,00 динара.

Из списка предмета произлази да је пресудом Основног суда у Трстенику К 95/22 од 23.08.2022. године окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ. Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Побијаним решењем Основног суда у Трстенику Кв 37/23 од 31.03.2023. године делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначено је првостепено решење тог суда К 95/22 од 24.02.2023. године тако што је одређено да ће се окривљеном, на текући рачун његовог браниоца, из буџетских средстава суда исплатити трошкови кривичног поступка у износу од 546.770,00 динара.

Наведени износ, према образложењу побијаног решења, укључује нужне издатаке и награду браниоца окривљеног за одбрану при чему је суд навео сваку процесну радњу и износ који опредељује у складу са законом и Тарифом о наградама и накнади трошкова за рад адвоката. Захтев за накнаду трошкова кривичног поступка преко досуђеног износа од 546.770,00 динара, суд је одбио као неоснован налазећи да бранилац није доставио доказе о плаћеним путаринама у траженом износу, а да на главне претресе од 25.06.2021. године и 20.10.2021. године није приступио, и да је састав жалбе изјављене против првостепеног решења о трошковима, трошкове превоза сопственим возилом и одсуствовања из канцеларије превисоко одмерио.

Према одредби члана 265. став 1. ЗКП када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП одређено је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог

завршетка, док је ставом 2. тачка 7) истог члана прописано да трошкови кривичног поступка обухватају, између осталог, награду и нужне издатке браниоца.

Врховни суд налази да побијаним решењем нису повређене законске одредбе о трошковима кривичног поступка обзиром да је суд правилном применом цитираних законских одредби и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, утврдио награду и нужне издатке браниоца окривљеног АА, и правилно одбио исплату трошкова на име путарина за које бранилац није доставио доказе, као и за одбрану окривљеног у погледу радњи које бранилац није предузео, јер није приступио у суд на заказано рочиште 20.10.2021. године, па тиме није ни остварио право на накнаду ради одсуства из канцеларије.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да побијаним решењем није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Милутиновића.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости којима се указује да је суд погрешно утврдио дужину пута на релацији Нови Сад-Трстеник и цену горива и услед тога погрешно обрачунао трошкове превоза браниоца сопственим возилом, бранилац окривљеног АА, адвокат Дарко Милутиновић, оспорава чињеничне закључке суда и у вези са тим и износ накнаде стварних трошкова које је имао, што представља чињенично, а не правно питање, па се Врховни суд није упуштао у разматрање захтева у овом делу обзиром да повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним решењем није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1 ЗКП, захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић